

ПРОТОКОЛ

№ 3247

гр. С., 24.02.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 94 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ВЛАДИСЛАВА В. АНГЕЛОВА**

при участието на секретаря **ВЕРА Й. ТАСЕВА**
и прокурора **М. Ив. Г.**

Сложи за разглеждане докладваното от **ВЛАДИСЛАВА В. АНГЕЛОВА**

Частно наказателно дело № 20231110202657 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 15:00 часа се явиха:

ОБВИНЯЕМИЯТ Х. С. В., явява се, доведен от следствения арест в гр. С..

В залата се явява адв. **Х.Л.Р.** от **АК Б.** – упълномощен защитник на обв. В..

ОБВИНЯЕМИЯТ: Знам за какво е делото.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

ЗАЩИТАТА: Да се даде ход на делото.

ОБВИНЯЕМИЯТ: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ НАМЕРИ, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

СНЕМА САМОЛИЧНОСТ НА ОБВИНЯЕМИЯ въз основа на представен документ за самоличност – лична карта:

Х. С. В., роден на xxxxxxxxxxxxг. в гр. В., българин, български гражданин, осъждан, неженен, със средно образование, работи, живущ в гр. С., ж.к. „xxxxxxxxxx“ бл. 118, ет. 5, ап. 34, ЕГН *****.

СЪДЪТ РАЗЯСНИ правата на обвиняемия в настоящото производство, включително правото му на отвод на съда, прокурора и секретаря.

ОБВИНЯЕМИЯТ: Разбрах правата си. Няма искания за отводи.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания за отводи.

ЗАЩИТАТА: Нямам искания за отводи.

СЪДЪТ НАМЕРИ, че не са налице процесуални пречки, поради което
ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

СЪДЪТ ДОКЛАДВА, че съдебното производство е образувано въз основа на искане на прокурор при СРП на основание чл.64, ал.1 от НПК за вземане на мярка за неотклонение „задържане под стража” по отношение на Х. С. В. с ЕГН ***** – обвиняем по досъдебно производство № 15096/2021г., по описа на 01 РУ-СДВР, пр. пр. № 8762/2021г. по описа на СРП.

СЪДЪТ предостави възможност на прокурора да изложи обстоятелствата, включени в искането.

ПРОКУРОРЪТ: Поддържам направеното искането. Няма какво да добавя.

ОБВИНЯЕМИЯТ: Разбирам искането на прокурора. За момента не желая да давам обяснения.

ПРОКУРОРЪТ: Няма да соча други доказателства.

ЗАЩИТАТА: Представям и моля да приемете призовка за явяване в качеството на обвиняем, постановление за задържане, копие на лична карта, трудов договор, две характеристики за Х. В., епикриза, която го касае, негово удостоверение за раждане, удостоверение за раждане на неговата майка, което ще коментираме, и експертно решение за нея.

ПРОКУРОРЪТ: Запознат съм с представените документи. Моля да се приемат. Няма да соча доказателства.

ОБВИНЯЕМИЯТ: Да се приемат доказателствата, представени от адвоката ми. Няма да соча други доказателства.

СЪДЪТ НАМЕРИ, че следва да приеме като писмени доказателства

днес представените от защитата документи, тъй като счита, че са относими към обстоятелствата, предмет на преценка в настоящото производство, поради което и на основание чл.283 от НПК,

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОЧИТА и ПРИЕМА днес представените от защитата документи.

СТРАНИТЕ (поотделно): Няма да сочим други доказателства.

На основание чл.283 от НПК, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОЧИТА и ПРИЕМА материалите по делото.

СЪДЪТ, намери, че са извършени всички съдебни следствени действия, на основание чл.286 от НПК,

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ

ПРОКУРОРЪТ: Г-жо Председател, поддържам изцяло искането изготвено от името на СРП, за вземане на мярка за неотклонение „задържане под стража”, спрямо обв. Х. С. В..

Считам, че са налице предвидените в разпоредбата на чл.63, ал.1 НПК предпоставки за вземане на исканата мярка. На първо място за престъплението, за което е обвинен В., законът предвижда наказание „лишаване от свобода”. С оглед така повдигнатото обвинение, същото престъпление се явява тежко съгласно разпоредбата на чл.93, ал.7 НК. На следващо място считам, че от събраните по делото доказателства до настоящия момент може да бъде изградено обосновано предположение както относно факта на извършване на инкриминираното деяние, така и досежно участието на обвиняемия В. в неговото осъществяване. В този смисъл са показанията на разпитаните по делото свидетели – С.,К.,Н.,П.,Т.,Й.,Е.,Г., заключенията на изготвените съдебно-фоноскопни експертизи, както и множеството писмени доказателства. Считам, че същите доказателства в тяхната съвкупност по един достатъчно убедителен начин обосновават наличието на достатъчно убедително подозрение, че именно обвиняемият е участвал в извършване на престъплението в съучастие с друго, неустановено

лице.

Считам, че е налице и една от предвидените в закона опасности, при наличие на която следва да бъде обсъден въпроса за вземане на най-тежката мярка за неотклонение. В конкретния случай това е реална опасност от извършване на престъпление. Наличието на тази опасност може да бъде обосновано на първо място от обремененото съдебно минало на обвиняемия. Съгласно справката за съдимост той един път е осъждан и един път е освобождаван от съда от наказателна отговорност на основание чл.78а НК. Считам, че тази опасност може да бъде обоснована също така и от факта, че се касае за усложнена престъпна дейност. На първо място престъплението е извършено с участието на повече от един деец, при условията на съучастие и конкретната роля на обвиняемия е била тази на помагач. Също така следва да бъде отчетен и факта, че престъплението е осъществено при условията на продължавана престъпна дейност с две отделни деяния. Това считам, че отново сочи на повишена степен на обществена опасност, както на деянието, така и на личността на дееца.

Предвид всичко изложено до тук, моля да уважите искането на СРП и да вземете спрямо обв. Х. В. мярка за неотклонение „задържане под стража”. Благодаря.

ЗАЩИТАТА: Уважаема г-жо Председател, моля да оставите без уважение искането на прокуратурата поради следните съображения:

Вчера се запознах с материалите по делото и мога да кажа следното - няма доказателства в подкрепа на обвинението, никакви. Затова не може да има обосновано предположение, че подзащитният ми е извършил престъплението, в което го обвиняват. Има свидетелски показания, които нищо конкретно не установяват, и експертизи, които не са отговорили на поставените им въпроси. Свидетелката А.С., която е живяла на съпругески начала с обвиняемия, но са се разделили, предполага, че В. е злоупотребил с личната ѝ карта. Не е доказано, че личната карта е била във владение на В. към момента когато са отпускани кредитите. Не стана ясно как точно е станало това и имал ли е В. и каква форма на съучастие в извършване на инкриминираното деяние. Свидетелката К.К., последваща приятелка на В., твърди в свои показания, дадени във време, когато и за нея се е отнасяло прилагателното „бивша”, че го чула да казва, че личната картата на А. преди

била при него, но той я бил дал на някакво момиче. Ноторно, за да бъде един факт доказателствен, той трябва да бъде ориентиран по време, място и по отношение на лицата и да бъде проверен. В тази връзка кога точно казано „преди“ личната карта е била в Х., няма яснота. На кое момиче я е дал и защо? Няма отговор на тези въпроси. Върнало ли е момичето картата и кога? Изобщо съществува ли такова момиче? Изяснени ли са мотивите на обвиняемия да приказва такива неща на приятелката си К.? Възможно ли е двете жени да твърдят неверни неща за сметка на обвиняемия? И този въпрос е оставен без отговор за момента. Тези думи на К. могат да породят съмнение, но съмненията не са доказателства. В наказателното право съмненията се тълкуват в полза на обвиняемия. Разследващите дори не са попитали обвиняемия Х. В. казвал ли е на К. това, което тя твърди, че чула от него, според него правилно ли го е възприела и как той може да го обясни. Дори да беше доказателствен факта, че картата на А. се е намирала в Х., този факт не е доказателство за това, че той си е послужил с картата, за да извърши престъплението, в което го обвиняват. Всеки би могъл да го направи. Възможно е да има и други заинтересовани.

Има ли реална опасност обвиняемият да се укрие? Определено считам, че няма. Първо, защото го опознах и преценявам, че той разбира положението си и не е склонен да върши глупости, с които да го утежнява. Законът казва, че доказателствата по делото трябва да навеждат на такава опасност, а такива, както стана дума, няма. Няма ги условията на чл.63, ал.2, т.1 до т.4 НПК включително, защото по повод на мярка сме за първи път пред съда. Той има постоянен адрес и никога досега не е пречил на разследването, включително като се крие. За 07.02.2021г. е правен нередовен опит да бъде призован. Законът казва, че призоваването може да стане чрез орган на МВР, в случая квартален инспектор. Бланката е била без подпис и печат на държавната институция, както и без да са посочени задължителните реквизити по чл.179, ал.1 от НПК, а доколкото в нея става дума за повдигане на обвинение - и тези по чл.219, ал.5 от НПК. Въпреки че такова призоваване е незаконосъобразно и не би трябвало да има правни последици, освен правният извод че е ирелевантно, обвиняемият проявява самоинициатива и сам се свързва с разследващ полицай. Толкова по въпроса за опасността обвиняемият да се укрие.

Има ли опасност обвиняемият да извърши друго престъпление, ако не е

в ареста? Той до преди три дни не беше в ареста, а случаят е преди повече от две години и половина. Защо се бави Х. толкова, че сега с нетърпение ще се впусне неудържимо да извършва престъпления, като напусне ареста?! Според мен това е несериозно. Да, той преди е осъждан, наложено му е наказание, но за съвсем различно деяние. Трябва ли оттам насетне да не прилагаме спрямо него презумпцията за невиновност? Мисля, че не трябва. Постановлението на прокуратурата за 72 - часово задържане е част от наказателния процес и заради него днес сме тук, пред Вас. Това постановление реално не е мотивирано, върху него не може да се гради защитата. Така защитата се накърнява, а на съда е добре известно, че право има там, където има защита.

Отделно от всичко това обвиняемият е прекарал инсулт, което е видно от документите, които Ви представихме днес. С инсулт е и майка му, а тя разчита на помощта на сина си. Баща му наскоро е претърпял операция. Представили сме документи с изключение медицински документ за баща му, но когато му дойде времето и такъв можем да представим.

Личната ми преценка е, че по това обвинение разследването няма какво да добави, а наличните така наречени „доказателства”, няма да доведат до осъдителна присъда. Тогава кому е нужно гражданинът В. да търпи негодите на ареста и после да ни съди за това?!

Предвид изложеното моля алтернативно да определите на обвиняемия мярка за неотклонение, както следва: предпочитано - без мярка за неотклонение, ако ли не „подписка”, ако ли не „парична гаранция”, ако ли не „домашен арест”. Благодаря.

ОБВИНЯЕМИЯТ: Имам много неща да кажа, но как да кажа, аз съм доста объркан от създалата се ситуация. Не мисля, че обвинението се крепи на никакви факти, а на това някой какво е казал. Съжалявам, че ще го кажа, но жените е известно, че са доста емоционални и в яда си казват доста глупости. Определени жени, извинявам се, че конкретизирах всички. Не знам как да реагирам в създалата се ситуация. Не смятам да се укривам, нито да бягам от каквато и да е отговорност. Искам да ми отмените мярката и да продължа живота си, както досега. Работя, грижа се за родителите си и ще съдействам на разследващите.

На основание чл. 297, ал. 1 от НПК, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА НА ОБВИНЯЕМИЯ ПРАВО НА ПОСЛЕДНА ДУМА.

ОБВИНЯЕМИЯТ: Моля да ми измените мярката за неотклонение, да ми определите по-лека мярка за неотклонение.

СЪДЪТ СЕ ОТТЕГЛИ НА СЪВЕЩАНИЕ

СЪДЪТ след съвещание, като взе предвид становищата на страните и доказателствата по делото, намери за установено от фактическа и правна страна, следното:

Производството е по реда на чл.64 от НПК.

Образувано е по искане на прокурор при СРП за вземане на постоянна мярка за неотклонение „задържане под стража” по отношение на Х. С. В. с ЕГН ***** – обвиняем по досъдебно производство № 15096/2021г. по описа на 01 РУ-СДВР, пр. пр. № 8762/2021г. по описа на СРП.

Първата, формална по своя характер, предпоставка по отношение на обвиняемия В. да бъде определена най-тежката мярка за неотклонение е налице. С постановление за привличане на обвиняем от 27.01.2023г., предявено му лично и в присъствието на упълномощения му защитник на 21.02.2023г., В. е привлечен в качеството на обвиняем по обвинение за извършено престъпление по чл.209, ал.1 във вр. чл.20, ал.4 във вр. чл.26, ал.1 от НК. Същото е тежко умишлено престъпление наказуемо с „лишаване от свобода”.

Следващата базисна предпоставка, за да бъде взета каква и да е мярка за неотклонение, е от събраните в досъдебното производство доказателства да може да се направи едно обосновано предположение, че обвиняемият е вероятно съпричастен към деянието, за което му е повдигнато обвинението. Следва да се посочи, че в настоящето производство законът не поставя изискване обвинението да е доказано по несъмнен и категоричен начин, а изисква единствено при един най-общ прочит на материалите по делото да може да се направи разумно подозрение, че обвиняемият е извършил деянията, за които му е повдигнато обвинение.

Съдът намира, че от така приобщената в хода на досъдебното производство доказателствена съвкупност може да се направи и то с интензитет, достатъчен за целите на производството по чл.64 от НПК, такова обосновано предположение, че обвиняемият В. е съпричастен към деянието,

за което му е повдигнато обвинение. В подкрепа на обоснованото предположение са показанията на разпитаните в хода на досъдебното производство свидетели - показанията на свидетелката А.С., показанията на свидетелката К.К., на свидетелите Н.Н., К.П., Н.Т., показанията на свидетелите Г.Е. и свидетеля Б.Г.. В подкрепа на обоснованото предположение са и приобщените към материалите по досъдебното производство множество писмени доказателства, както и заключенията на графическата и фоноскопските експертизи. В показанията си свидетелката А.С. заявява, че до 16.07.2020г. е живяла в условията на фактическо съпругеско съжителство с обвиняемия, след което двамата се разделили и тя се изнесла от жилището, където двамата са живели, като личната ѝ карта останала в обв. В.. С. съобщава, че след това на няколко пъти е искала обвиняемия да ѝ върне личната карта, но той отрекъл документа ѝ за самоличност да се намира в негово владение. Показанията на свид. С. кореспондират с показанията на свид. Крумова. Същата заявява, че пред нея обв. В. е казал че личната карта на свид. С. действително е била у него, но той я е дал на неустановено по делото момиче, за да я ползва. Извода, че е налице обосновано предположение за авторството на деянието, съдът обаче не изгради единствено въз основа на показанията на тези две свидетелки, но и въз основа на множеството косвени данни, съдържащи се в писмените доказателства, които сочат на съпричастност на обвиняемия към деянието, за което му е повдигнато обвинението. В материалите по досъдебното производство са приобщени данните, предоставени от лицето, кандидатстващо за паричен заем от „Сити Кеш” ООД и „Кеш Кредит” ЕАД. Установява се, че са посочени личните данни на свид. С.. Посочени са нейните имена, посочен е номера на личната ѝ карта, която С. съобщава, че е останала във владение на обвиняемия след тяхната раздяла. Едновременно с това прави впечатление, че в тези форми за кандидатстване за паричен заем, като телефон за контакт лицето, кандидатствало за получаване на паричната сума, е посочило мобилен телефонен номер 0896220996. За този телефонен номер свид. С., съобщава, че ѝ е известно, че е ползван от обвиняемия. От справката от „Теленор” ЕАД се установява, че този телефонен номер е регистриран на името на обвиняемия. Прави впечатление, че в тези форми за кандидатстване за кредит като лице за контакт е посочен обвиняемия, като качество е посочено – „семеен партньор“, макар от показанията на С. да се

установява, че към 26.07.2020г., когато са подадени заявленията за кандидатстване за кредит, двамата с В. вече са били преустановили интимните си отношения. От фоноскопските експертизи се установява, че и при проведените разговори със служителите на „Кеш Кредит“ ЕАД и „Сити Кеш“ ООД лицето, представило се като А.С., е съобщило като адрес, на който живее - гр. С., кв. „xxxxxxxxxxxx“, бл.118, ет.5, ап.34, който адрес е адресът на обвиняемия, и който адрес С. е категорична, че е напуснала на 16.07.2020г. Отново от фоноскопските експертизи се установява, че при задаване от кредитните консултанти на контролни въпроси, лицето, представящо се за С., е съобщило лични данни за същата, като е посочило местоработата ѝ и заеманата от нея позиция. Това сочи, че тези данни са били известни на лицето или поне са му били предоставени от лице, което е познавало в достатъчна степен свид. С.. Прави впечатление и че електронната поща, посочена в заявлението за кандидатстване за кредит, на която впоследствие са били изпратени потвърждението за одобрението за кредит и необходимите документи - [xxxxxxxxxxxx](#), съгласно справка от „Нет инфо“ ЕАД е била създадена на 24.07.2020г. Последното влизане в електронната поща е било осъществено на 27.07.2020г., т.е., пощата е създадена два дни, преди да се подаде заявката за кредит, като влизането в пощата е преустановено в деня, в който са установени сумите. Прави впечатление и, че при създаване на пощенската кутия като телефон за контакт е посочен телефонен номер xxxxxxxxxxxxxxxx, който също е регистриран на името на обвиняемия и ползван от него съобразно свидетелските показания. Преценявани в съвкупност всички тези косвени данни според съда налагат извода, че обвиняемият е съпричастен към деянието, за което му е повдигнато обвинение.

За да се определи мярка за неотклонение в това число и най-тежката такава, съдът следва да формира изводи, че са налице и то с достатъчно висок интензитет опасност от укриване или опасност от извършване на престъпление. Опасност от укриване по отношение на обвиняемия В. съдът не констатира. Установено е, че същият пребивава на установения по делото адрес, който той съобщава и днес. В. притежава документ за самоличност. Представиха се доказателства и че същият е ангажиран по трудово правоотношение.

Действително от справка за съдимост на В. се установява, че със съдебен акт, в сила от 07.05.2019г., обвиняемият е освободен от наказателна

отговорност, като му е наложено административно наказание „глоба” за маловажен случай за държане на наркотични вещества. Впоследствие с влязло в сила с определение от 16.04.2021г. е одобрено споразумение, с което В. се е признал за виновен за извършено престъпление по чл.354а, ал.3 от НК, като му е наложено наказание „лишаване от свобода” за срок от шест месеца и „глоба” в размер на 1500,00 лева. Изпълнението на наказанието „лишаване от свобода” е отложено с изпитателен срок от три години. Решаващият мотив на съда за да приеме, че не е налице опасност от извършване на престъпление с такъв висок интензитет, че да наложи ограничение в свободното придвижване на обвиняемия, обаче е фактът, че деянията, във връзка с които той е привлечен като обвиняем, са извършени преди около две години и половина, през месец юли 2020г. От тази дата до настоящия момент няма данни за противоправни действия на обвиняемия, като включително и деянието по дело № 16505/2020г. е извършено на 25.10.2019г., т.е. преди деянията, за които на В. му е повдигнато обвинение в настоящото досъдебно производство. Предвид изминалия период от датата на извършване на деянията по настоящото наказателно производство - повече от двугодишен, обстоятелството, че в този период не са установени други противоправни действия на обвиняемия от една страна, а от друга страна - че все пак е осъждан, както и че е привлечен като обвиняем за престъпление, извършено в условията на чл.26 от НК, т.е. продължавано престъпление осъществено с две деяния, съдът счита, че адекватна на целите по чл.57 от НПК се явява мярка за неотклонение „парична гаранция”. При определяне на нейния размер съдът съобрази, че от една страна същата следва да е определена в такъв размер, че да е възможно за обвиняемия да я внесе и изпълнението ѝ да не се превръща във фактическо негово задържане, а от друга страна мярката за неотклонение следва да е в такъв размер, че отнемането ѝ в полза на държавата при наличието на предпоставките по чл.66 НПК, да засяга в достатъчна степен имущественото състояние на обвиняемия, така че да го мотивира да се въздържа от извършване на други престъпления и да препятства срочното провеждане на наказателното производство. Като взе предвид тези обстоятелства, съдът намери, че адекватна се явява мярка за неотклонение „парична гаранция” в размер на 1000,00 лева.

При тези мотиви, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на СРП за вземане на мярка за неотклонение „ЗАДЪРЖАНЕ ПОД СТРАЖА“ по отношение Х. С. В. с ЕГН ***** – обвиняем по досъдебно производство № 15096/2021г. по описа на 01 РУ-СДВР, пр. пр. № 8762/2021г. по описа на СРП.

ВЗЕМА по отношение на Х. С. В. с ЕГН ***** – обвиняем по досъдебно производство № 15096/2021г. по описа на 01 РУ-СДВР, пр. пр. № 8762/2021г. по описа на СРП, мярка за неотклонение „ПАРИЧНА ГАРАНЦИЯ“, в размер на 1000,00 (хиляда) лева, като определя 7-дневен срок за внасянето ѝ.

Определението на основание чл.64, ал.5 от НПК, подлежи на незабавно изпълнение и обвиняемият следва да бъде освободен незабавно, освен ако не се задържа на друго законово основание.

Определението на съда подлежи на обжалване и протест в 3-дневен срок от днес пред СГС.

В случай на жалба или протест СЪДЪТ насрочва разглеждането на делото в открито съдебно заседание пред СГС на 02.03.2023г. от 10.00ч., за когато страните - уведомени от днес.

Адв. Русинов: Моля да ми бъде издаден препис от настоящия протокол без нарочна молба.

СЪДЪТ РАЗПОРЕДИ препис от настоящия протокол да се издаде на защитника адв. Русинов без нарочна молба.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 16.30 часа.

Съдия при Софийски районен съд: _____

Секретар: _____